

Către
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Domnule Președinte

Subsemnatul, SECU CRISTIAN ADRIAN (...), în temeiul art. 31 alin.(1) din Legea nr. 370/2004, formulez

CONTESTAȚIE

Împotriva [Deciziei nr. 17D/09.03.2025](#) a Biroului Electoral Central, privind înregistrarea candidaturii independente a domnului DAN NICUȘOR-DANIEL și a semnelui electoral la alegerile pentru Președintele României din anul 2025

Prin care vă solicit admiterea contestației, anularea Deciziei nr. 17D/09.03.2025 și, în rejudecare, respingerea candidaturii independente a domnului DAN NICUȘOR-DANIEL la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, pentru următoarele:

MOTIVE

Prin Hotărârea nr. 2/2025, Curtea Constituțională a reținut că persoanele care candidează pentru funcția de Președinte al României trebuie să îndeplinească condițiile de formă și fond prevăzute de Constituție și Legea nr.370/2004.

Condițiile generale de natură constituțională se referă la valorile și principiile constituționale ca parte intrinsecă a democrației constituționale.

Dreptul de a fi ales este un drept fundamental de natură politică, reprezintă o condiție *sine qua non* a democrației și a funcționării democratice a statului și se exercită cu respectarea exigențelor Constituției și a legilor. Dreptul de a fi ales nu are un caracter absolut, putând fi supus unor limitări, a căror configurare rezultă din viziunea democratică a Constituției

Art.1 alin.(3) din Constituție prevede că România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. Rezultă că democrația, statul de drept și respectul datorat Constituției constituie coordonatele esențiale, imutabile și definitorii ale statului român

Constituția, din punct de vedere normativ, ordonează puterea publică și reglementează drepturile și libertățile fundamentale, beneficiind de autoritate normativă supremă în stat. Valorile, principiile, standardele, exigențele și procedurile de natură constituțională se impun tuturor cetățenilor cu cetățenie română sau rezidenți pe teritoriul României, ceea ce înseamnă că, prin întreaga lor conduită, aceștia trebuie să le valorifice, să le respecte și să dovedească loialitate față de Constituție, valorile ei și alți cetățeni, pe tot parcursul vieții, indiferent de calitățile, funcțiile or demnitățile deținute la un moment dat.

Președintele României, potrivit art.80 alin.(2) din Constituție, veghează la respectarea Constituției, ceea ce înseamnă că această autoritate publică unipersonală are obligația constituțională de a urmări permanent modul de aplicare a prevederilor constituționale de către autoritățile statului și de a se asigura că aceste prevederi sunt implementate în conformitate cu litera și spiritul Constituției. Totodată, Președintele României exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate, fiind, astfel, un liant al tuturor categoriilor sociale.

Legea fundamentală prevede numai în privința Președintelui României formula și conținutul jurământului de credință, legiuitorul constituant originar reglementând expres în conținutul său obligații în sarcina titularului funcției de o însemnătate excepțională în raport cu rolul și atribuțiile constituționale ale funcției de Președinte al României. Acest jurământ prevede: „Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea pentru propășirea spirituală și materială a poporului român, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

Astfel, se poate observa că printre aceste condiții se regăsesc cele referitoare la obligația titularului funcției de a respecta Constituția și legile țării, corolar al statului de drept.

Obligația de a respecta Constituția și legile țării nu trebuie judecată în funcție de momentul temporal al depunerii jurământului, act cu o încărcătură solemnă unică, așadar, de la momentul în care persoana intră în exercițiul mandatului, ci dintr-o dublă perspectivă temporală și valorică atunci când aceasta vizează funcția de Președinte al României, funcția supremă în statul român

Astfel, într-o primă perspectivă, respectarea Constituției și a legilor țării este o obligație generală ce incumbă cetățenilor conform art. 1 alin.(5) din Constituție, iar această obligație de natură constituțională pentru candidații la funcția de Președinte al României trebuie interpretată prin prisma art.80 alin.(2) („veghează la respectarea Constituției”), ceea ce înseamnă că nu este doar o simplă atitudine sau un comportament de conformare pură și simplă la exigențele Constituției și a legilor sale, ci de o manifestare activă și responsabilă în acest sens. Cu alte cuvinte, în privința candidatului la funcția supremă în stat, dreptul de a fi ales implică, în mod necesar, condiția de a respecta, în mod neechivoc, Constituția și legile țării și de a avea o conduită de natură constituțională responsabilă, aptă să susțină funcția Președintelui României de a veghea la respectarea Constituției.

Din cea de-a doua perspectivă, în privința persoanei care a depus jurământul, obligațiile anterior enunțate se concretizează și vor trebui exercitate în mod efectiv. Ca atare, diferența dintre cele două calități – candidat sau Președinte – ține de efectivitatea realizării atribuțiilor prezidențiale, și nu de un raport contradictoriu între acestea cu referire la obligația de a respecta Constituția și valorile ei/de a veghea la respectarea acesteia. Cu alte cuvinte, obligația de a respecta Constituția și legile țării – împreună cu cele două laturi ale sale: conformare individuală, respectiv mediere în societate – nu este o chestiune care vizează exclusiv data intrării în exercitiul mandatului, ci este o condiție de fond pentru a accede la funcția de Președinte al României.

Ca atare, chiar dacă jurământul de credință se depune de către candidatul câștigător al alegerilor, elementele cuprinse în jurământul de credință sunt condiții de eligibilitate și de fond pentru a candida la funcția de Președinte al României, pe care candidatul trebuie să le îndeplinească la momentul depunerii candidaturii sale. Ar fi inadmisibil și contrar naturii procesului democratic ca ab initio candidatul să nu îndeplinească aceste condiții și totuși să participe la alegeri, iar dacă le va câștiga să depună un jurământ de credință formal.

În consecință, cele ce preced configurează cadrul axiologic în care au loc alegerile pentru funcția de Președinte al României, iar candidatul ales depune un jurământ prin care confirmă că își va îndeplini obligațiile constituționale în cadrul și în limitele Constituției, act care garantează caracterul democratic al statului. Evident, nu pot exista incongruente valorice fundamentale de natură constituțională între statutul de candidat și cel de ales; ca atare, printre condițiile de fond necesar a fi îndeplinite pentru a candida sunt și cele care rezultă din formula sacrosantă a jurământului depus de persoana aleasă în funcția de Președinte al României

Desigur, considerentele de mai sus pot fi valorificate DOAR în măsura în care Curtea Constituțională își menține orientarea jurisprudențială indicată prin Hotărârea nr. 2/2024. În atare situație, Curtea Constituțională este obligată să verifice dacă aceste condiții sunt îndeplinite în mod obiectiv în privința tuturor candidaților, fără a se rezuma la analiza candidaturilor unor persoane care au anumite ideologii și apartenențe politice care nu coincid cu cele ale puterii actuale.

Consider că acțiunile și faptele domnului Nicușor Dan, anterioare depunerii candidaturii sale pentru alegerile pentru funcția de președinte al României, dovedesc că acesta nu ar putea îndeplini condițiile de eligibilitate de sorginte constituțională ce incumbă titularului funcției supreme în stat și care decurg din formula jurământului.

Ante omnia, arăt că domnul Nicușor Dan ocupă , încă din anul 2020, funcția de Primar General al Municipiului București, moment temporal la care și-a asumat sacrosanct obligațiile de respectare a Constituției și a legilor țării, prin depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 150 alin.(1) din OUG nr. 57/2019 cu referire la art. 117 din același act normativ .

I. Încălcarea sistematică a legii în calitate de demnitar public, cu nesocotirea art. 1 alin.(5) și art. 82 alin.(2) din Constituție

Exigențele principiului statului de drept, consacrat prin [art. 1 alin. \(3\) teza întâi din Constituție](#), privesc scopurile majore ale activității statale, prefigurate în ceea ce îndeobște este numit ca fiind domnia legii, sintagmă ce implică subordonarea statului față de drept, asigurarea acelor mijloace care să permită dreptului să cenzureze opțiunile politice și, în acest cadru, să pondereze eventualele tendințe abuzive, discreționare, ale structurilor etatice.

Prin Decizia nr.156 din 6 mai 2020, publicata în MONITORUL OFICIAL nr.478 din 5 iunie 2020 , parag.33, Curtea Constituțională a subliniat că toate subiectele de drept trebuie să fie animate de respectarea principiului legalității, element central al statului de drept.

Principiul legalității reprezintă un principiu fundamental al activității statale, ce reflectă desfășurarea normală a vieții sociale, care nu este posibilă fără respectarea strictă a acestui principiu, întrucât în caz contrar s-ar ajunge la arbitrar și la dezordine socială.

Așa cum am arătat mai sus, domnul Nicușor Dan ocupă încă din anul 2020 funcția de Primar General al Capitalei . Cu ocazia depunerii jurământului său, acesta și-a asumat respectarea legilor țării.

Încălcarea sistematică a obligațiilor administrative

În linia atribuțiilor administrative ce îi revin în această calitate, Primarul General trebuie să emită certificate de urbanism și autorizații de construire.

În domeniul disciplinei în urbanism și al regimului de autorizare a construcțiilor funcționează Inspectoratul de Stat în Construcții – ISC, acesta monitorizând în permanență respectarea prevederilor legale în materie.

Ca urmare a numeroaselor petiții adresate acestei instituții, cu privire la nerespectarea prevederilor legale la emiterea certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire de către domnul Nicușor Dan în calitate de Primar General al Capitalei, respectiv art. 6 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inspectorii în construcții cu atribuții de control din cadrul ISC au efectuat controale prin sondaj, verificând aspectele sesizate, acestea concretizându-se în încheierea de procese verbale de control și procese verbale de constatare și sancționare a contravențiilor – PVCSC.

În acest sens au fost aplicate sancțiuni contravenționale d-lui Dan Nicușor Daniel, în calitate de Primar General al Municipiului București, prin următoarele PVCSC:

- P.V.C.S.C. nr. 27371/03.12.2021 pentru neemitere A.C., quantum 20.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 28233/302/2021);
- P.V.C.S.C. nr. 27372/03.12.2021 pentru neemitere C.U., quantum 20.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 28234/302/2021);
- P.V.C.S.C. nr. DO_479707/16.12.2021 pentru neemitere C.U., quantum 5.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 292/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_19170/20.01.2022 pentru neemitere C.U., quantum 1.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 2729/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_28122/31.01.2022 pentru neemitere C.U., quantum 5.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 3526/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_28126/31.01.2022 pentru neemitere A.C., quantum 6.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 3527/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_56443/21.02.2022 pentru neemitere A.C., quantum 6.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 5466/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_56458/21.02.2022 pentru neemitere C.U., quantum 5.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 5467/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_56452/21.02.2022 pentru neemitere C.U., quantum 5.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 5468/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_116199/01.04.2022 pentru neemitere C.U., quantum 6.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 9397/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_116192/01.04.2022 pentru neemitere A.C., quantum 10.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 9398/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_200852/06.06.2022 pentru neemitere C.U., quantum 5.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 14958/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_200845/06.06.2022 pentru neemitere A.C., quantum 1.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 14960/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_393641/24.10.2022 pentru neemitere C.U., quantum 5.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 27875/302/2022) - nu s-a comunicat hotărârea judecătorească la I.S.C. în vederea efectuării unei căi de atac;
- P.V.C.S.C. nr. DO_393621/24.10.2022 pentru neemitere A.C., quantum 5.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 27876/302/2022);
- P.V.C.S.C. nr. DO_393659/24.10.2022 pentru neemitere C.U., quantum 5.000 lei, nu a fost contestat în instanță;

-P.V.C.S.C. nr. DO_407792/02.11. 2022 pentru neemitere A.C., cuantum 1.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 28540/302/2022) – nu s-a comunicat hotărârea judecătorească la I.S.C. în vederea efectuării unei căi de atac;

- P.V.C.S.C. nr. DO_415604/07.11.2022 pentru neemitere A.C., cuantum 7.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 29055/302/2022) – nu s-a comunicat hotărârea judecătorească la I.S.C. în vederea efectuării unei căi de atac;

- P.V.C.S.C. nr. DO_446764/25.11.2022 pentru neemitere C.U., cuantum 7.000 lei, contestat în instanță (Dosar nr. 30595/302/2022);

Instanțele de fond investite și competente să soluționeze contestațiile petentului Dan Nicușor Daniel au respins ca neîntemeiate toate plângerile formulate împotriva PVCSC emise de ISC, reținându-se în acest fel, de către magistrații judecătorești, temeinicia constatărilor și legalitatea măsurilor sancționatorii aplicate.

Încălcarea regimului conflictului de interese

În fapt, în data de 21.12.2023 a fost emisă Dispoziția Primarului General nr. 1925, prin care s-a dispus majorarea indemnizației lunare a Primarului General al municipiului București, Dan Nicușor Daniel, cu +50%, respectiv de la 24.150 lei la 36.225 lei.

Din cuprinsul Dispoziției, temeiurile invocate au fost Legea nr. 153/2017 și HG nr. 243/2023, în baza cărora Primarul General a găsit de cuviință să-și majoreze pentru sine cuantumul indemnizației.

Analizând dispozițiile legale invocate, vom reține următoarele:

Art. 1 din Legea nr. 153/2017 prevede că actul normativ are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar și de remunerare a persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică.

Art. 3 din același act normativ prevede că gestionarul sistemului de salarizare se asigură de ordonatorul de credite, în cazul Primarului General fiind în persoana acestuia, conform art. 21 alin. (2) din Legea nr. 273/2006 și art. 155 alin. (4) lit. a) din OUG nr. 57/2019.

Potrivit art. 165 coroborat cu art. 129 alin. (12) din OUG nr. 57/2019, „Consiliul local hotărăște acordarea unor sporuri și a altor facilități, potrivit legii, personalului angajat în cadrul aparatului de specialitate al primarului și serviciilor publice de interes local.”

Iar alin. (3) lit. c) al aceluiași articol prevede că „aprobă, în condițiile legii, la propunerea primarului, înființarea, organizarea și statul de funcții ale aparatului de specialitate al primarului.”

Așadar, Consiliul General este cel care aprobă, în condițiile legii, pe de o parte statul de funcții, care cuprinde, printre altele, cuantumul salariilor/indemnizațiilor lunare prevăzute de lege, iar pe de altă parte aprobă, tot în condițiile legii, unele facilități/sporuri pentru personalul din aparatul de specialitate al primarului.

Potrivit art. 6 lit. a) din Legea nr. 153/2017, prin raportare la art. 7 lit. m) din același act normativ, la baza stabilirii drepturilor de natură salarială stă principiul legalității, prin norme juridice de forță a legii.

De asemenea, art. 28 din Legea nr. 153/2017 prevede că pentru funcțiile specifice să se poată stabili salarii de bază, altele decât cele prevăzute în lege, de ordonatorul principal de credite, cu avizul Ministerului Muncii, Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Așadar, din lecturarea dispozițiilor legale vom reține că drepturile salariale, din categoria cărora fac parte și indemnizațiile lunare ale primarilor, se stabilesc exclusiv prin lege, cu excepția celor prevăzute la art. 28 din Legea nr. 153/2017, iar la nivelul autorităților publice locale, cuantumul se stabilește prin stat de funcții de Consiliul Local, în condițiile legii.

În acest sens, majorarea indemnizației lunare a primarului, în condițiile prevăzute de art. 16 alin. (2) din Legea nr. 153/2017, se realizează *ope legis*, așa cum prevede chiar principiul care stă la baza drepturilor salariale, prevăzut la art. 6 lit. a) din același act normativ, iar aplicarea sa se face prin grija departamentelor de resort din aparatul de specialitate responsabile cu distribuirea drepturilor salariale, în cazul de față Direcția Managementul Resursei Umane, Direcția Economică și Direcția Financiar Contabilitate din cadrul Primăriei Generale.

În condițiile în care ne aflăm în sfera reglementată de dreptul public, unde operează principiul de drept „*autorității îi este interzis tot ceea ce nu îi este permis de lege*”, și ținând cont că nu există nicio excepție prevăzută de lege prin care majorarea indemnizației lunare să se stabilească de ordonatorul principal de credite, respectiv primarul, și să se realizeze prin acte de dispoziție, vom concludiona, fără tăgadă, că o asemenea operațiune administrativă nu poate fi inițiată și nici dusă la îndeplinire de către primar prin dispoziție, ci, așa cum am precizat mai sus, de structurile cu atribuții în materia drepturilor salariale din cadrul aparatului de specialitate al primarului.

Mai mult decât atât, **Agentia Națională de Integritate, prin Adresa nr. 12629/05.08.2024, o atare dispoziție emisă de un primar, prin care se urmărește majorarea propriei indemnizații lunare, constituie, fără echivoc, o încălcare flagrantă a regimului conflictului de interese.**

Din acest motiv, art. 228 alin. (1) din OUG nr. 57/2019 obligă primarul să se abțină și să nu participe la elaborarea, aprobarea sau emiterea vreunui act administrativ, cum este dispoziția, prin care să se aducă un folos material pentru sine, nefăcând nicio excepție în acest sens, indemnizația lunară fiind prevăzută prin lege și orice modificare a acesteia în plus sau în minus făcându-se prin lege în aceleași condiții.

Ori, **Dispoziția nr. 1925/21.12.2023, emisă de Primarul General Dan Nicușor Daniel, este, pe de o parte, de natura actului expres interzis de art. 76 alin. (1) din Legea nr.**

161/2003, respectiv dispoziție, iar pe de altă parte urmărește majorarea propriei indemnizații lunare, reprezentând un folos material pentru sine.

Astfel, prin Dispoziția nr. 1925/21.12.2023, emisă de Primarul General Dan Nicușor Daniel, sunt îndeplinite toate condițiile de formă (dispoziția) și de fond (folos material pentru sine) pentru încălcarea regimului conflictului de interese, neavând niciun temei legal prin care o asemenea operațiune administrativă să poată fi exceptată și să nu contravină regimului conflictului de interese.

Aplicarea art. 16 alin. (2) din Legea nr. 153/2017 se face în aceleași condiții în care se face și stabilirea și alocarea indemnizației lunare a primarului, astfel cum i se cuvine prin lege, pentru că nu există nicio normă legală care să prevadă că indemnizația lunară a primarului să se stabilească și să se plătească în baza unei dispoziții emise de acesta.

În concluzie, Primarul General al Municipiului București, Dan Nicușor Daniel, a încălcat regimul conflictelor de interese prin emiterea Dispoziției nr. 1925/21.12.2023 prin care și-a majorat indemnizația lunară, elaborând și emițând un act administrativ de natura dispoziției prin care se aduce un folos material pentru sine, încălcând astfel art. 228 alin. (1) din OUG nr. 57/2019 și art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, fără a putea avea la bază o excepție prevăzută de vreun act normativ prin care să se poată încheia o asemenea operațiune administrativă fără a încălca regimul conflictului de interese.

Este adevărat că Agenția Națională de Integritate nu a întreprins demersuri pentru a constata cele de mai sus expuse, însă , spre deosebire de procedurile judiciare penale, unde este necesară existența unei hotărâri definitive de condamnare pentru constatarea săvârșirii unei infracțiuni, inacțiunea sau pasivitatea autorităților competente nu poate fi opusă Curții Constituționale, care are competența exclusivă să analizeze criteriile de constituționalitate pe care candidații trebuie să le îndeplinească.

<p>II. Inaptitudinea candidatului Nicușor Dan de a exercita funcția de mediere între autoritățile statului , precum și neloialitatea sa constituțională față de alte autorități ale statului , cu nesocotirea art. 1 alin.(3) și art. 80 alin.(2) din Constituție</p>
--

Conform art. 80 alin.(2) din Constituție, funcția de mediere poate fi exercitată de Președinte între autoritățile statului sau între stat și societate.

Cu privire la principiul cooperării și colaborării loiale între autoritățile statului, este relevant a reaminti jurisprudența constată prin care Curtea a afirmat imperativul colaborării loiale dintre autoritățile publice drept o condiție necesară și esențială pentru buna funcționare a autorităților publice ale statului. Acest principiu nu cunoaște o consacrare expresă în cuprinsul Legii fundamentale, fiind un principiu desprins de Curtea Constituțională pe calea interpretării coroborate a normelor constituționale ale [art. 1 alin. \(3\)](#) și (4), referitoare la valorile supreme ale statului român și la principiul echilibrului și puterilor în stat, principiu susținut constant în jurisprudența sa. Acest principiu derivă din

litera și spiritul întregii [Legi fundamentale](#) și este o premisă a arhitecturii etatico-juridice a statului român (a se vedea în acest sens [Decizia nr. 460/2013](#), [Decizia nr. 261/2015](#), paragraful 49, [Decizia nr. 68/2017](#), paragraful 123, sau [Decizia nr. 611/2017](#), paragraful 139).

Principiul cooperării și colaborării loiale între instituțiile sau autoritățile publice presupune intenția și totalitatea acțiunilor acestora de a crea împreună premisele necesare executării propriilor atribuții și obligații constituționale sau legale într-un sens și obiectiv final comun, cel al bunei funcționări a statului. Cooperarea și colaborarea inter-instituțională trebuie să fie loială, adică cu bună-credință, în spiritul respectării literei și spiritului legii și în sensul atingerii scopului protejat de lege, și nu în sensul contrar, al împiedicării reciproce sau al blocării activității unei instituții ale statului. Curtea a subliniat constant obligația de principiu pe care o au toate autoritățile publice, în exercitarea puterii de stat, de a colabora pentru buna funcționare a statului, Constituția și legile oferind suficiente instrumente prin care instituțiile pot coopera și colabora.

Prin discursul său promovat în spațiul public, domnul Nicușor Dan a defăimat în mai multe rânduri instituții precum Inspectoratul de Stat în construcții sau Prefectura capitalei, devoalând un comportament interinstituțional neloial și conflictual. Spre exemplu, acesta a declarat în cadrul unei intervenții televizate¹ că:

Dar ei fac parte dintr-un peisaj, suntem într-o situație absurdă în care instituțiile nu funcționează. Inspectoratul de Stat în Construcții este o glumă[...] Inspectoratul de Stat în construcții este o glumă și vă dați seama, totuși, eu sunt primarul General al Bucureștiului, și îmi închipui cum reacționează când un simplu cetățean le face o sesizare, dacă eu, ca primar al Capitalei, le fac o adresă și ei îmi răspund bătându-și joc de mine, adică pe PUZ Sector II, unde e o miză de miliarde de euro, 2-3 miliarde, nu-mi dau seama, unde sunt câteva zeci de hectare de spațiu verde, se permite construirea pe ele și eu le spun verificați dacă e legal, în condițiile în care celelalte au fost anulate definitiv de instanțe. Și ei îmi răspund pe 10 pagini ocolind răspunsul, făcând copy paste din diferite lucruri și la final constatăm că e legal. Dacă cu mine fac așa, în condițiile în care am făcut un mic show, m-am dus, l-am invitat pe Marcel Ciolacu să vadă o construcție ilegală. Totuși, eu am făcut o mică presiune mediatică pe subiectul ăsta ...”

Într-o altă emisiune², Primarul Capitalei Nicușor Dan a enumerat câteva persoane despre care consideră că „într-o țară civilizată ar trebui să fie azi în pușcărie”, de la arhitectul-șef al Bucureștiului și „toți oamenii de la Inspectoratul de Stat în Construcții”, până la „prefecții, începând cu domnul Greblă și terminând cu domnul Hopincă”. Un astfel de discurs nu doar că pune sub semnul întrebării capacitatea domnului Nicușor Dan de a colabora loial cu autoritățile statului, dar denotă și câteva accente dictatoriale, lăsând de înțeles că acesta nu înțelege arhitectura sistemului de drept românesc, arogându-și o putere etatică nelimitată, subrogându-se în atribuțiile Ministerului Public și a instanțelor

¹ https://www.stiripesurse.ro/nicisor-dan-reactie-in-scandalul-nordis-inspectoratul-de-stat-in-construcii-este-o-gluma_3573991.html

² <https://>

spotmedia.ro/stiri/social/nicisor-dan-acuza-o-afacere-de-coruptie-de-miliarde-de-euro-si-zice-ca-ar-trebui-sa-fie-in-puscarie-de-la-arhitectul-sef-oamenii-de-la-isc-pana-la-grebla-si-hopinca

judecătorești de a formula și cerceta acuzația , respectiv de a stabili vinovăția unor persoane care beneficiază, până la o condamnare definitivă , de prezumția de nevinovăție.

Distinct de cele de mai sus, domnul Nicușor Dan a arătat incapacitatea sa de a fi un mediator în activitățile ce implică autoritatea statală inclusiv prin activitățile sale relativ recente. Astfel, este binecunoscut scandalul³ declanșat de acesta cu ocazia lucrărilor de reabilitare al Planșeului Unirii, demarate de Primarul Sectorului 4 al Capitalei, domnul Daniel Băluță, în data de 14.10.2025.

Nicușor Dan a emis în aceeași zi o dispoziție- DISPOZITIA 1336/14.10.2024, prin care a dispus demolarea gardurilor care înconjură organizarea de șantier a Primăriei Sector 4.

Primarul general a înmănat dispoziția reprezentanților poliției locale Sector 4, care l-au acuzat de abuz. Între reprezentanții celor două poliții locale, cea a Municipality și cea a Sectorului 4, a izbucnit o altercație.

Ulterior, la ordinul lui Nicușor Dan au fost aduse și buldoexcavatoare pentru îndepărtarea gardurilor care împrejmuiesc organizarea de șantier, în urma acestor activități doi dintre polițiștii implicați fiind răniți. Urmare a acestor evenimente, Poliția Capitalei a anunțat că s-a deschis un dosar penal în care se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunilor de distrugere și lovire. De asemenea, Prefectul Capitalei s-a arătat consternat de acțiunile edilului, menționând că este o situație nemaintâlnită și că va ataca dispoziția de demolare: “Eu totuși consider că s-a ajuns deja mult prea departe cu aceste acțiuni. Suntem în anul 2024. Nu mai putem să băgăm buldozerele și, mai ales, un conflict între administrații locale... Sunt și eu în administrație de peste 20 de ani și nu am întâlnit așa ceva. (...) În situația de față, mai mult ca sigur, instanța se va pronunța. În momentul de față, dispoziția o voi ataca în seara aceasta - dispoziția primarului general de demolare. Și circul acesta făcut cu buldozere, excavatoare, poliții locale care se ceartă cu poliții locale...”

Domnul Nicușor Dan și-a justificat⁴ acțiunile și actul administrativ astfel emis de necesitatea opirii lucrărilor de reabilitare, care , în opinia dânsului, aveau caracter ilegal, întrucât autorizația de șantier nu avea la bază niște operațiuni administrative prealabile(avize). Justificările prezentate de candidat nu pot fi acceptate, având în vedere că orice act administrativ beneficiază de prezumția de legalitate. Răsturnarea acestei prezumții se poate face numai acționând în cadrul și în limitele oferite de arhitectura constituțională, respectiv prin accesarea instanței de contencios administrativ competentă, fără manifestări arbitrare.

Deși candidatul pare că nu înțelege rolul fiecărei autorități în societate , nici nu manifestă vreo intenție de mediere cu acestea. În acest caz, chiar dacă Jandarmeria

3

https://www.youtube.com/watch?time_continue=129&v=f4shQiPuvFI&embeds_referring_euri=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2Fsearch%3Fq%3Dnicusor%2Bdan%2Bexcavator%2Blipsa%2Bavize%26sca_esv%3D0144c96a229ff1a7%26biw%3D1536%26bih%3D695%26sxsrf%3DAHTn8zqze7tCny&source_ve_path=Mjg2NjY

⁴ <https://observatornews.ro/politic/culisele-scandalului-monstru-pentru-planseul-unirii-baluta-a-inceput-reabilitarea-fara-avize-nicusor-dan-a-venit-sa-opreasca-lucrurile-596442.html>

Capitalei și Poliția Capitalei au emis un comunicat comun prin care au stabilit calea legală de urmat pentru soluționarea litigiului, menționând că după studierea documentelor depuse, a reieșit faptul că există un litigiu civil, drept pentru care doar instanța de judecată este competentă a soluționa situația, domnul Nicușor Dan a ales să răspundă cu afirmații critice față de aceștia: Poliția Națională, care nu a fost în stare să ia nicio concluzie. Ne-a mulțumit, a mai închis un dosar cu șină și am plecat acasă"

Drept urmare , toate aceste discursuri , acțiuni și derapaje ale candidatului converg către o singură concluzie, și anume că acesta nu își poate îndeplini rolul de mediator între autoritățile statului. Or, o conduită contrară acestui rol nu poate fi acceptată, dat fiind faptul că Președintele României interacționează cu autorități publice de rangul cel mai înalt – Guvernul României și Parlamentul României- , existând riscul apariției unor conflicte juridice de natură constituțională. Plecând de la exemplul „Planșei Unirii”, este perfect posibil ca prezentul candidat să refuze promulgarea unei legi pe motiv că aceasta este neconstituțională, fără a urma procedura reexaminării sau fără a apela la jurisdicția instanței de contencios constituțional.

III. Posibila legătură dintre domnul Nicușor Dan Daniel și fosta Securitate, cu încălcarea art. 82 alin.(2) din Constituție

În sfera condițiilor de formă necesare persoanelor care candidează pentru funcția de Președinte al României se încadrează aspectele referitoare la declarația pe propria răspundere a candidatului în sensul că a avut sau nu calitatea de lucrător al Securității ori de colaborator al acesteia, în conformitate cu prevederile art. 27 din Legea nr. 370/2004.

Eligibilitatea unui candidat, însă, nu poate fi redusă doar la verificarea existenței unui document formal. Este evident că legiuitorul, atunci când a conceput textul legal , a urmărit ca persoana care aspiră la cea mai înaltă funcție din stat să nu fii făcut parte din structura Securității. O persoană care a colaborat cu fosta securitate nu poate ocupa funcția supremă în stat, deoarece echivalează cu infirmarea *ab initio* a obligațiilor acestuia de apărare a democrației și a drepturile și libertăților fundamentale, ce reprezintă o condiție esențială de eligibilitate intrinsecă și de fond în privința candidatului pentru funcția de Președinte al României.

Chiar dacă un candidat a declarat pe propria-răspundere faptul că nu a lucrat sau colaborat cu fost Securitate, Curtea Constituțională este obligată să verifice veridicitatea aspectelor înscrise în acest document când planează dubii asupra lor, cu atât mai mult cu cât în anul 2022, s-a dovedit în mod definitiv că un fost Președinte al României, domnul Traian Băsescu, a fost turnător la securitate.

În concret, la data de 10.06.2024, a circulat în spațiul public un document prin care s-a arătat că domnul Nicușor Daniel Dan, la vârsta de 17 ani, ar fi făcut poliție politică. Documentul furnizat presei se numește „*RAPORT Privind încadrarea informativă a*

cetățenilor care se deplasează în Australia cu ocazia Olimpiadei Internaționale de Matematică". El este calificat drept „Strict secret” și că a fost întocmit într-un exemplar unic.

Raportul începe spunând că *„În perioada 9-21 iulie 1988 are loc la Canberra, Australia, cea de-a XXIX-a ediție a Olimpiadei Internaționale de Matematică, la care participă 250 de concurenți din 49 de țări. Republica Socialistă România participă cu un număr de șase concurenți care au fost selecționați de Ministerul Educației și Învățământului. În urma acestui proces și a pregătirilor anterioare, deplasarea este făcută de VasIU Adrian din Cluj Napoca, Dan Nicușor Daniel din Făgăraș, Faracășanu Octavian Petre din Craiova, Rădulescu Banu Andrei, Moroianu Andrei și Belgun Florin Alexandru din București*”.

Documentul susține că dintre cei 6 participanți, trei *„au avut deplasări care au avut aceleași scopuri, ocazie cu care au făcut obiectul verificărilor și avizelor transmise Ministerului Educației și Învățământului*”. Printre cei trei se numără și Nicușor Dan, conform acestui document.

Despre Nicușor Dan, raportul precizează *„că au început demersurile de recrutare înainte de deplasarea în Rep. Cuba”, iar „în procesul de cunoaștere personală a persoanei vizate s-a constatat că acesta manifestă dorință de colaborare și aptitudini în acest sens*”.

În urma apariției acestui document, Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a demarat verificări, iar în urma verificărilor, s-a eliberat adeverința Nr. 1698/17.09.2024, prin care s-a arătat că *”nu există date ori documente din care să rezulte calitatea de lucrător sau de colaborator al Securității, în sensul legii*”.

Prin adeverința de mai sus nu s-a verificat însă autenticitatea înscrisului care a circulat în spațiul public. În preambulul adeverinței antemenționate, se face referire la o presupusă *„notă de constatare nr. S/D/I/686/18.06.2024, întocmită de Direcția Investigații din cadrul Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității cu privire la domnul DAN Nicușor - Daniel, verificat din oficiu, în care se menționează: "Figurează cu A 355825"- conform răspunsului Direcției Generale de Pașapoarte”*, însă fără a se explica ce reprezintă indicativul „A 355825” și fără ca această notă de constatare să fie disponibilă la dispoziția publicului larg pentru a verifica dacă în cuprinsul ei s-au efectuat demersuri pentru cercetarea autenticității raportului informativ prezentat în presă.

Este adevărat că respectiva adeverință ar fi putut fi contestată la instanța de contencios administrativ competentă într-un termen de 30 zile, însă, pentru demararea oricărui demers judiciar, este necesar ca persoana care-l promovează să aibă un interes direct, născut și actual. Or, domnul Nicușor Dan nu-și anunțase la momentul respectiv candidatura la alegerile prezidențiale, motiv pentru care contestarea acestei adeverințe ar fi fost *ab initio* superfluă.

În fine, nu există nicio dovadă care să ateste că raportul informativ este un înscris fabricat, Ministerul Public necomunicând existența vreunui dosar penal aflat în curs

de desfășurare cu privire la aceste aspecte, motiv pentru care Curtea Constituțională trebuie să deceleze, prin propriul său filtru, dacă înscrisul respectiv este autentic sau nu.

IV. Nerespectarea și neexecutarea sistematică și culpabilă a hotărârilor judecătorești definitive, fiind subminată puterea judecătorească și rolul acesteia în arhitectura statului de drept, cu încălcarea art. 1 alin.(3) și (5) coroborat cu art. 82 alin.(2) din Constituție

Prevederile [art. 1 alin.\(3\) și \(4\) din Constituție](#), stabilesc că România este stat de drept, organizat potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească.

Astfel, vorbim, pe de o parte, de autoritatea judecătorească, iar, pe de altă parte, de celelalte puteri ale statului. Legea fundamentală, la capitolul privind autoritatea judecătorească, include în secțiuni separate: instanțele judecătorești, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii. Înfăptuirea justiției, per ansamblu, este raportată direct la funcția jurisdicțională

Hotărârea judecătorească reprezintă actul prin care se aplică legea și se înfăptuiește justiția și care trebuie să se bucure de prestigiu și trebuie respectată întocmai, fiind prezumată legal că reprezintă adevărul în cauza în care a fost dată, conform principiului *res iudicata pro veritate habetur*

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în jurisprudența sa constantă că prin Convenție se protejează punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care, într-un stat de drept, ce respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect în detrimentul unei părți. Executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, amânată sau anulată în mod excesiv, căci dreptul de acces la un tribunal ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat parte ar permite ca o decizie judiciară definitivă și obligatorie să rămână fără efect (cauzele Pini Bertani și Manera Atripaldi împotriva României; Ruianu împotriva României)

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 898 din 17 decembrie 2015, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și [art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#), punctul 25, s-a reținut că "administrația constituie un element al statului de drept, interesul său fiind identic cu cel al unei bune administrări a justiției. Pe cale de consecință, dacă administrația refuză sau omite să execute o hotărâre judecătorească ori întârzie în executarea acesteia, garanțiile art. 6 de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi"

Cât privește conducătorul autorității, Curtea a statuat prin decizia anterior referită că nimic nu îl împiedică pe acesta să facă demersurile necesare pentru ca autoritatea

publică să poată duce la îndeplinire dispozitivul hotărârii, în respectul principiilor statului de drept, cărora li se subsumează și conformarea la imperativele cuprinse în hotărârile judecătorești. La punctul 24 din decizie, se arată că amenzile cominatorii stabilite la [art. 24 alin. \(2\) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#) reprezintă o sancțiune procedurală pecuniară aplicată de instanță în scopul asigurării executării hotărârii, reprezentând astfel un mijloc de constrângere pentru a conferi eficacitate înseși instituției contenciosului administrativ, a cărei finalitate ar fi iluzorie în absența unei sancțiuni pentru neexecutarea voluntară a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie.

Plecând de la aceste considerente, arătăm că domnul Nicușor Dan, în calitatea sa de Primar al Municipiului București, a refuzat în mod costant punerea în executarea a mai multor hotărâri judecătorești.

CAZUL 1

Prin Sentința nr. 5936/2022 pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 19018/3/2022, definitivă, Primăria Generală a Municipiului București a fost obligată la emiterea Autorizației de construire pentru imobilul din București, Sector 1, str. Sevastopol nr. 3A. Autorizația era necesară pentru extinderea Centrului Oncologic Sanador, ce urma a mări capacitatea de tratament radioterapeutic pentru accesul mai multor pacienți oncologici.

Prin Sentința nr. 141 din 29 ianuarie 2024, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 36123/3/2023, definitivă, Tribunalul a constatat cu privire la culpa domnului Nicușor Dan, că este *dovedită tocmai prin prezentarea Adresei nr. 175044 din 17.11.2023 emisă de Primarul General al Municipiului București, prin care debitorul obligației de a face ce implică faptul său personal a refuzat în mod expres executarea de bunăvoie a titlului executoriu, invocând motive care contravin dispozițiilor art. 6 alin. 2 coroborat cu art. 4 lit. c pct. 2 din Legea nr. 50/1991 și art. 18 alin. 1 coroborat cu art. 24 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.*

Suplimentar, trebuie remarcat că, în contextul aspirației sale la cea mea înaltă funcție în stat, candidatul care urmează să acționeze în această calitate se erijează drept un aparător al drepturilor și libertăților cetățenilor. Or, un astfel de refuz care nu răspunde nevoilor sociale, reprezintă, în mod indubital, o ingerință în dreptul la sănătate și viață al cetățenilor români bolnavi de cancer și ca atare, și o încălcarea a obligației consacrate în formula jurământului prevăzut de art. 82 alin.(2) prin raportare la art. 34 alin.(1) și art. 22 alin.(1) din Constituție.

CAZUL 2

Prin sentința civilă nr. 7307/23.11.2021 pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 14121/3/2021, rămasă definitivă prin Decizia nr. 2242/22.09.2022 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, prin care Primarul General al Municipiului București a fost obligat să introducă de îndată pe ordinea de zi a următoarei ședințe a Consiliului General al

Municipiului București proiectul de plan urbanistic zonal întocmit de mai multe persoane fizice.

Prin SENTINȚA CIVILĂ nr. 5934/17.11.2023, pronunțată în dosarul nr. 28097/3/2022*, Tribunalul București a admis acțiunea formulată de mai multe persoane fizice în contradictoriu cu pârâții Primarul General al Municipiului București și *l-a obligat pe Nicușor Daniel Dan, în calitate de Primar General al Municipiului București, la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, calculată de la data comunicării hotărârii, care se face venit la bugetul de stat, pentru neexecutarea sentinței nr. 7307/23.11.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 14121/3/2021.*

Tribunalul a reținut că pârâtul Dan Nicușor Daniel, în calitate de conducător al autorității administrative, avea obligația de a respecta o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și de a iniția demersurile pentru punerea în executare, în condițiile art. 135 alin. 1, art. 136 alin. 1, 8, 10 C.adm.

Tribunalul a mai reținut că *Motivetele invocate de catre paratul Dan Nicușor Daniel, in calitate de Primar General al Municipiului Bucuresti, prin care justifica neinițierea demersurilor necesare pentru punerea în executare a Sentinței nr. 7307/23.11.2021, nu sunt de natura a inlatura prezumția relativă de culpa, intrucat nu releva aspecte intervenite ulterior ramanerii definitive a acestei sentinte.*

Pentru dovedirea caracterului sistematic al acestei conduite , invocăm și alte sentințe prin care s-a constatat neexecutarea culpabilă a obligațiilor stabilite de instanțele judecătorești, precum

1. Sentința nr. 1866/2024 din 05.04.2024 pronunțată de Tribunalul București, cod RJ ee7g3253d (<https://www.rejust.ro/juris/ee7g3253d>)
2. Sentința nr. 5218/2023 din 20.10.2023 pronunțată de Tribunalul București, cod RJ 237d49ede (<https://www.rejust.ro/juris/237d49ede>)
3. Sentința nr. 1969/2023 din 12.04.2023 pronunțată de Tribunalul București, cod RJ 867698438 (<https://www.rejust.ro/juris/867698438>)
4. Sentința nr. 1517/2022 din 22.03.2022 pronunțată de Tribunalul București, cod RJ 622gee23e (<https://www.rejust.ro/juris/622gee23e>)
5. Sentința nr. 1242/2025 din 12.02.2025 pronunțată de Tribunalul București, cod RJ 626e35267 (<https://www.rejust.ro/juris/626e35267>)
6. Sentința nr. 182/2025 din 15.01.2025 pronunțată de Tribunalul București, cod RJ g848572e9 (<https://www.rejust.ro/juris/g848572e9>)

Conform AVIZULUI NR. 18(2015) al CCJE, *deși sarcina de a soluționa cazurile în conformitate cu legea este încredințată puterii judecătorești, publicul apelează la puterea executivă pentru punerea în aplicare a deciziilor judecătorești. Deficiențele de executare a deciziilor judecătorești subminează autoritatea judiciară și pun sub semnul întrebării separarea puterilor*

Ca atare, refuzul sistematic și culpabil al candidatului Nicușor Dan de a pune în executare hotărârile judecătorești antereferte, este de natură a submina puterea judecătorească în structura tripartită a statului de drept și, implicit, funcționarea optimă acestuia. Or, orice candidat care aspiră să devină Președinte al României are obligația de a promova integritatea sistemului democratic și a instituțiilor fundamentale, de a respecta caracterul democratic al statului și valorile și principiile pe care acesta se întemeiază, iar nu un exemplu negativ care sporește neîncrederea publicului în efectivitatea justiției.

În dovedirea prezentei contestații, solicit administrarea următoarelor probe:

- **Înscrieri**
- Emiterea unei adrese către CNSAS prin care să comunice întregul dosar administrativ care a stat la baza emiterii adeverinței nr. 1698/17.09.2024, precum și explicația indicativului „A 355825”
- Emiterea unei adrese către Ministerul Public prin care să arate dacă la nivelul unităților de Parchet teritoriale există sau nu dosar penal care prin care să se denunțe ca fals înscrisul intitulat *RAPORT Privind încadrarea informativă a cetățenilor care se deplasează în Australia cu ocazia Olimpiadei Internaționale de Matematică*, iar în caz afirmativ, nr. înregistrare al acestui dosar și Parchetul care-l deține
- În ipoteza existenței unui astfel de dosar penal, emiterea unei adrese către Parchetul Competent pentru atașarea unei copii a acestuia la dosarul jurisdicțional.